

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/522/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119258227
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6119258227.8

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Finančné a investičné družstvo, so sídlom Grösslingová 58, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 45 876 657, právne zast. JUDr. Marta Gahérová, advokátka, so sídlom Grösslingova 58, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 826 19 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 00 003 328, o vymoženie 873.505,84 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ladislav Jakubec, so sídlom exekútorského úradu Zámocká 30, 811 01 Bratislava, pod sp. zn. 68EX 105/19, o zastavení exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/522/2019 zo dňa 13.02.2023, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/522/2019 zo dňa 13.02.2023 v celom rozsahu z r u š u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov sťažnostného konania.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 13.02.2023 rozhodnutie, ktorým exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku zastavil (výrok I.), uložil oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekúcie vo výške 72 Eur súdnemu exekútorovi (výrok II.) a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok III.). Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1 - 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a tým, že na základe podnetu súdneho exekútora zistil, že exekučné tituly – rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 22Cb/101/2010-526 zo dňa 22.02.2017 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/139/2017-595 zo dňa 25.07.2018 boli po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 25.04.2019 zrušené uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/101/2021 zo dňa 03.10.2022. Táto skutočnosť je dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. O trovách rozhodol tak, že na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora vo výške 72 Eur zaviazal oprávneného, ktorému je možné pričítať zavinenie zastavenia exekúcie. Keďže oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v celkovej výške 2 630,94 Eur, ktoré boli následne uvedené v poverení na vykonanie exekúcie, a následne došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu zrušenia exekučného titulu, vyšší súdny úradník dospel k záveru, že nie je daný dôvod na priznanie náhrady trov oprávneného v exekučnom konaní, preto (výrokom III.) oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2/ Voči rozhodnutiu podal oprávnený v celom rozsahu sťažnosť, nakoľko rozhodnutie považoval za predčasne vydané. Dňa 12.01.2023 podal ústavnú sťažnosť, ktorou sa okrem iného domáhal zrušenia uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Obdo/101/2021 zo dňa 03.10.2022. Dňa 13.01.2023 bola vec pridelená sudcovi spravodajcovi pod č.k. Rvp/94/2023. V čase podania sťažnosti nebolo o podanej sťažnosti rozhodnuté a nebola ani predbežne prerokovaná. Vzhľadom na uvedené mal za

to, že konanie o dovolaní povinného nie je s konečnou platnosťou rozhodnuté a preto je rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku predčasné. V prípade zastavenia exekučného konania, ktoré bolo v zmysle § 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku odložené až do rozhodnutia o dovolaní povinného, ktoré nie je s konečnou platnosťou rozhodnuté, dôjde k nezvratnému poškodeniu jeho práv a oprávnených záujmov, ktoré nebude možné v rámci exekučného konania napraviť. Za nesprávne považoval aj konštatovanie súdu, že oprávnenému je možné pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie. K zrušeniu exekučných titulov došlo až po 3 rokoch a 9 mesiacoch po začatí exekučného konania, preto procesné zavinenie nemôže byť na strane oprávneného. Zároveň, z dôvodu, že rozhodnutie o zastavení exekúcie je predčasné a teda nesprávne, predčasné a nesprávne sú aj výroky o trovách. S poukazom na vyššie uvedené žiadal, aby súd sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu.

3/ Povinný mal za to, že súd správne exekúciu po zrušení exekučných titulov zastavil. Zrušením exekučných titulov neboli splnené materiálne predpoklady pre vykonanie exekúcie, čo potvrdzuje aj súdna prax, na ktorú sa konajúci súd odvoláva (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 86/2010, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 306/07-18). Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.02.2023, sp. zn. 13Ek/522/2019 je preto udržateľné a presvedčivé. S ohľadom na uvedené potom správne rozhodol aj o trovách exekúcie a exekučného konania (výroky II. a III.). Ide o zákonný postup v súlade s Exekučným poriadkom, a preto nemožno prisvedčiť oprávnenému, že by uznesenie o zastavení exekúcie bolo vydané predčasne. Na tomto podľa názoru povinného nezmení nič ani ústavná sťažnosť podaná oprávneným, pretože podľa právneho názoru povinného uznesenie dovolacieho súdu, ktorým zrušil dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, nie je porušením práva oprávneného, keďže v novom konaní môže uplatňovať svoje práva. Tu dáva do pozornosti povinný právnu argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedenú v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.03.2018, sp. zn. II. ÚS 129/2018- 15 , podľa ktorej : „ Ústavný súd zároveň ešte pred posúdením opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa s poukazom na svoje ústavné postavenie považuje za potrebné zdôrazniť, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Nie je preto zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.). ... V nadväznosti na uvedené závery ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou ešte pripomína, že postup súdneho orgánu, ktorý koná v súlade s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi konania v občianskoprávnej alebo trestnoprávnej veci, nemožno považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97).“ Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd v zmysle § 250 ods. 1 CSP sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.02.2023, sp. zn. 13Ek/522/2019 zamietol.

4/ Dňa 27.12.2023 oznámil oprávnený, že jeho ústavná sťažnosť bola uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 613/2023-28 zo dňa 23.11.2023 prijatá na ďalšie konanie v celom rozsahu. To potvrdzuje, že sťažnosťou napadnuté uznesenie exekučného súdu bolo vydané predčasne.

5/ Tunajší súd na základe uvedenej informácie oznámil účastníkom, že o sťažnosti bude rozhodovať po rozhodnutí Ústavného súdu SR, nakoľko od jeho rozhodnutia závisí rozhodnutie sťažnostného súdu. Nerozhodoval však o prerušení konania, nakoľko rovnaký účinok má upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré vydal súdny exekútor dňa 19.11.2019 a ktoré dosiaľ nezrušil.

6/ Na základe dopytu súdu oznámil dňa 16.04.2024 Ústavný súd SR, že v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 613/2023 bolo 10. apríla 2024 rozhodnuté nálezom a v súčasnej dobe sa nález písomne vyhotovuje.

7/ Dňa 30.04.2024 doručil oprávnený súd písomné vyhotovenie nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 613/2023 z 10.04.2024, ktorým ústavný súd konštatoval, že uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/101/2021 z 3. októbra 2022 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalším výrokom uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/101/2021 z 3. októbra 2022 zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

8/ Podaním doručeným súdu dňa 02.05.2024 si oprávnený uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie v sume 1.320,19 Eur za jeden úkon právnej služby – sťažnosť oprávneného proti uzneseniu OS Banská Bystrica sp. zn. 13Ek/522/2019 zo dňa 13.02.2023 (odmena 1.086,425 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z., režijný paušál 13,73 Eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., DPH 20% podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl.). S poukazom na vyššie uvedené žiadal, aby mu súd voči povinnému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s konaním o návrhu na zastavenie exekúcie v sume 1.320,19 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

9/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného je dôvodná.

14/ Napadnutým uznesením vyšší súdny úradník exekúciu zastavil po tom, čo Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Obdo/101/2021 z 03.10.2022 zrušil rozhodnutia, ktoré sú exekučnými titulmi v tejto veci. Toto rozhodnutie najvyššieho súdu však následne zrušil Ústavný súd SR, nálezom sp. zn. III. ÚS 613/2023 z 10.04.2024.

15/ Všeobecne platí, že rozhodnutie dovolacieho súdu je konečné, keďže voči nemu už nie je v sústave všeobecných súdov SR prípustný žiadny opravný prostriedok. Tým však nie je dotknutá právomoc Ústavného súdu SR zrušiť aj toto konečné rozhodnutie (z dôvodu porušenia ústavných práv sťažovateľa, ktoré odôvodňoval ústavnou sťažnosťou). V uvedenej veci nastala taká situácia, že rozhodnutie, ktoré zrušovalo exekučné tituly, bolo samo zrušené. Z tohto pohľadu potom nevyvolalo žiadne účinky, zrušením dovolacieho rozhodnutia, ako keby k zrušeniu exekučných titulov nedošlo a naďalej predstavujú materiálny predpoklad tejto exekúcie. Keďže v čase rozhodnutia o sťažnosti niet rozhodnutia, ktoré by malo za následok zrušenie exekučných titulov v tejto veci, a na základe ktorého rozhodol vyšší súdny úradník o zastavení exekúcie, bolo rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka predčasné a preto nesprávne. Najvyšší súd síce bude opätovne rozhodovať o dovolaní, no ak aj opätovne vyhovie dovolaniu (zruší exekučné tituly), pôjde o nové rozhodnutie, odlišné od rozhodnutia, na základe ktorého vyšší súdny úradník exekúciu zastavil. Vzhľadom na túto procesnú situáciu (po rozhodnutí Ústavného súdu SR nálezom nemožno považovať exekučné tituly za zrušené) sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 2 CSP rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušil v celom rozsahu, vrátane výrokov o trovách exekúcie, ktoré tým, že súd exekúciu nezastavil, stratili svoj podklad.

16/ Súd však zároveň nerozhodol o tom, že vec vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie rozhodnutie, pretože v súčasnosti niet o čom rozhodovať. Exekúcia totiž nebola zastavená na základe návrhu účastníka konania, ale ex offo, po tom, čo súdny exekútor súdu oznámil, že uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/101/2021 z 03.10.2022 došlo k zrušeniu exekučných titulov.

17/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

18/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

19/ Oprávnený si v súvislosti s podaním sťažnosti uplatnil nárok na náhradu trov konania. Úprava trov exekučného konania v Exekučnom poriadku je komplexná a nepochybným spôsobom stanovuje, za ktoré úkony patrí účastníkovi náhrada trov. Za trovy oprávneného - pokiaľ ide o jeho výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní - možno považovať len také, ktoré vznikli v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Keďže, ako už súd vyššie uviedol, povinný nepodal návrh na zastavenie exekúcie, nemohol oprávnenému vzniknúť v súvislosti s ex offo rozhodovaním súdu o zastavení exekúcie, t.j. bez návrhu povinného, vzniknúť nárok na trovy, a to ani sťažnostného konania, ktoré s rozhodovaním vyššieho súdneho úradníka o zastavení exekúcie (bez návrhu) tvorí jeden celok. Preto súd o trovách sťažnostného konania rozhodol tak ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia, teda žiadny z účastníkov nárok na ich náhradu nemá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (